

Kanyó Barnabás

2025. 06. 29 - 2025. 07. 19

Bécs, Ausztria

NVSZC Stromfeld Aurél Technikum

Élménybeszámoló Bécsről az Erasmus+ szakmai gyakorlatról

Az Erasmus+ programról már kilencedikben hallottam, de csak most tizenkettedikes koromban mertem jelentkezni. A döntésemet nem bántam meg. A programnak köszönhetően ellátogathattam és dolgozhattam Bécsben, Ausztria fővárosában. Én, mint informatikus indultam neki ennek a kalandnak. Összesen 12-en voltunk, az az 11 diáktársammal együtt készültünk fel és érkeztünk az idegen városba. Bécsben rengeteg új dologgal találkoztunk, mint például a rendkívüli elfogadásukkal.

A szállásunk egy Royal Living Apartments nevű helyen volt. A szállástól 4 lakást kaptunk, ami 1 két fős, 2 három fős és 1 hat fős lakást jelentett. Én a legnagyobb lakásban kaptam helyet, 5 számomra idegen fiúval együtt, akikkel hamar összeszoktam és családi hangulatot hoztunk létre. A csoportot 2-2 tanár felügyelte, akikkel könnyedén szót értettem és bátran kértem tőlük segítséget. A tanárok a maradásunk felénél váltották egymást. A munkahelyen egy Microservice GmbH nevű cégnél volt. A főnököm és munkatársaim nagyon kedvesen és segítőkészen bántak velem és csoporttársammal.

A kulturális programok nagyon érdekesek voltak, nagyon bánom, hogy nem tudtam minden érdekességet meglátogatni és megtekinteni.

Mindannyiunk felkészítése az iskolámban, a NMSZC Stromfeld Aurél Technikumban történt meg. A felkészítés rengeteg találkozóból és egy nagy szülői értekezletből állt, mely rengeteg dologra kitért. Számomra a legfontosabb része a lelki felkészítés volt, ami segített az érkezés utáni honvágyam enyhítésében. A másik nagyon fontos tényezője számomra a közösségi közlekedésre való felkészítés volt. Megnéztük, hogy hogyan tájékozódhatunk Bécsben, milyen metró- és villamosvonalak találhatók a városban. Fontos tényezőnek tartom az indulás előtti gyors angol nyelvi felmérőt, ami az idegen nyelven való kommunikációnkat tesztelte.

A felkészítés után június 29-én elindultunk a hosszú utunkra Bécs irányába. Az út maga Flixbusszal történt, ami a remélnél sokkal kényelmesebb és tisztább volt. Az út lassan telt számomra, de ennek köszönhetően lassan összelekedtünk a többiekkel. A határt átlépve az első látványosság a hatalmas szélturbinák erdeje. Amint megérkeztünk a fővárosba, megdöbbentő látvány fogadott, rengeteg égbetörő épületet láthattam, amit szülővárosomban sosem. A szállásunkra kisbusszal vittek. A személygépjárművel való közlekedést, az otthonihoz hasonlóan, kaotikusnak találtam. A szálláshelyünk egy viszonylag csendes kerületben foglalt helyet. Az élelmiszerboltok is közel voltak fellelhetőek, ez fontos tényező volt, mivel saját magunknak kellett főzni, mosni és takarítani. A csomagjainkat lepakoltuk és elmentünk felfedezni a legfontosabb dolgokat ebben a még számunkra ismeretlen városban, ami kalanddal és élményekkel volt teli. A szociális közlekedés a magyarországihoz képest rendkívül csendes volt, aminek nagyon örültem!

A munkahelyem a főpályaudvar közelében volt, a szállásomtól nem messze. Eleinte nagyon furcsa volt, hogy nyári szünet van és munkába kell menni, de ennek ellenére hamar megszoktam. A cég, ahová kerültem, kedvesen és segítőkészen bánt velem. Az első pár feladatom nehezen oldottam meg, de a mentorom segítségével megtanultam sok mindent, és legyőztem ezeket az akadályokat. A munkámmal hamar megbékéltem, életemben először tesztelhettem és használhattam szabadon nyomtatót és monitort. Láthattam, hogy hogyan kell erősítőt és laptopot szerelni. A munkahelytől az utolsó napon szomorú búcsút kellett vennem, de ezeket a tapasztalatokat és élményeket semmi nem fogja elvenni tőlem!

Bécsről és annak kultúrájáról is rengeteget tanultam! Az infrastruktúráját a városnak gyönyörűnek találtam, rengeteg gyönyörű épület és park található benne. Számtalan kuka van és tisztaság ez okból kifolyólag, de a legtöbbet az itt élők igényességének köszönheti. A kulturális ismereteim is sokat változtak Ausztriával kapcsolatban. Láthattam a gyönyörű schönbrunni kastélyt, a Stephansdomot és annak lenyűgöző gótikáját. Ezek a látványosságok rendkívül szépek és élvezetesek voltak! A Duna egyik holtágában is fürödhettem, Gänsehäufelben. A Belvedere kastély kertjében történt sétát nem fogom tudni elfelejteni, akkora hatalmas és rendezett kastélykertet még álomban sem tudtam volna elképzelni.

A városban sok helyen megálltunk ebédelni. A gasztronómiája rendkívül sokszínű, van töröktől kezdve az olasz pizzázón át rengeteg fajta étterem. Az ételek íze finom volt, de számomra nem tudott olyan örömet okozni, mint az otthoni magyaros konyha.

Az emberekkel való kommunikáció könnyedén ment, ha nem értettünk valamit, akkor egy fordító alkalmazással lefordítottuk. Az angol tudásom és kifejezőképességem sokat fejlődött az idegenekkel való kapcsolatfelvétel miatt. A legtöbb ilyen találkozás során önállóan kellett kommunikálnom és helytállnom.

Az Erasmus+ programnak hála történt ez a rengeteg érdekes dolog velem, aminek nagyon örülök. Remélem, hogy mások számára is lehetőség lesz átélni az enyémhez hasonló, többnyire jó élményeket, hiszen rengeteg új szakmai és idegennyelvi ismerettel gazdagodtam. Megismerkedtem Béccsel, egy rendkívül gyönyörű várossal és kedves, elfogadó lakosaival.